

VIETĂȚI GLOSSY, ȘEFE DE CORPORAȚII ȘI POLIGLOTE DE ROMGLEZĂ

Când mi se întâmplă să răsfoiesc o revistă scilpicioasă, în care se desăvârșește succesul feminin, mă întorc cu gândul în anii '70-'80, la generația mea.

Frumoasele clasei luau premiu doar în primii ani de școală. După ce le creșteau poamele pieptului, treceau în planul doi al catalogului și în planul întâi al admirației. Locul lor era luat de tocilare ciuflegaită și așa se mergea din clasa a șaptea, a opta până în liceu și chiar până la sfârșitul facultății. După terminarea studiilor, frumoasele se măritau bine sau fugeau din țară, iar tocilarele urcau în singura ierarhie posibilă, cea de partid. O specialistă în chimie alimentară, de pildă, era și o activistă destoinică. Tocilara iubea și știința, și politica de cadre.

Mă uit ce se petrece azi. Tocilarele din liceul meu au dispărut. N-am văzut-o pe niciuna la televizor. În schimb, în publicațiile glossy au apărut intelectualele cochete — cocote, care au absolvit liceul spre 2000. Sunt șefe de corporații, sunt deputate, sunt milionărese, sunt poliglote de romgleză și abrevieri de feisbucăreală, au tone de masterate, au și tupeul de a-și povesti lecturile — nu știu care canadian sau neozelandez la modă „mi-a schimbat viața, dragă!” — dau lecții de propășire și se laudă că mănâncă bio, neapărat bio, cred că și fumează bio.

N-ar recunoaște vreuna că-i o zdreanță, dar toate debordează de tupeu și — reiau ideea din paragra-

**Răzvan Ioan
BOANCHIS**

ful precedent — își dezvăluie lecturile. Fă, bagaboantelor, dar „Hanul Ancuței” sau „Zabei Orbul” ați citit? Depinde de unde începi orice, de la futut până la lectură. Dacă prima carte a ta a fost Sandra Brown, normal că neozelandezul Muci (vreamea lui Coelho a fost acum zece ani, iar suedezii s-au cam curățat după 2010) îți schimbă viața. De Moș Goriot al lui Balzac ați auzit? Recunoașteți măcar că vă plac moșii, care v-au împins și v-au tot împins și încă vă împing în față. În Germania, modelul României, desigur, lucrurile nu se întâmplă așa. Pe Angela Merkel n-ar fi invitat-o un bogătaș la o cafea și o discotecă nici în urmă cu 30 de ani. Margaret Thatcher era în aceeași situație.

O creatură de succes din România — craci lungi, minte bovină, cititoare de canadieni care i-au schimbat viața, CEO la corporație — împuțea spațiul, alaltăieri, în Piața Amzei. Țăranca de la multințională s-a născut lângă Urziceni (nu în, lângă!) și o întreba pe țăranca de la tarabă dacă piersicile sunt bio. Țăranca autentică s-a supărat. „Doamnă, arăt io a escroacă?” Am intervenit eu, providențial. „Cumpără, dragă, de la doamna! Privește-o în ansamblu, că ai viziune, ești deșteaptă! Nu vezi că după nas, mai exact după părul din nas, după bățături și după papuci seamănă leit cu mă-ta?”

NATIONAL

Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6184 • MARȚI, 25 SEPTEMBRIE 2018 • 2 LEI www.national.ro

FOC DE VOIE LA CIOLACU!

EXCLUSIV

PAG.
2-3

Augustin Lazăr a sărit peste rând la evaluare

PAG.
7

Taxe, jumătate din prețul carburanților

PAG.
6

S-a cheltuit fără număr, ca la lăutari, de Zilele Bucureștilor

PAG.
8-9

Dictatura fustei: iese Udrea, întră Firea

Mirajul puterii lovește acolo unde te-ai fi așteptat mai puțin. România lui Traian Băsescu o avea pe Elena Udrea pe post de țoapă desăvârșită, de se ajunsese într-acolo încât până și politica externă a țării era butonată din telecomanda divei de Pleșcoi. Astăzi, când amintirea lui Nuți încă mai lasă urme adânci prin sălile de judecată, schimbând destine și reședințe pentru diverși, o altă reușită dă din coate să escaladeze Everestul politicii. Deși a fost trimisă în misiune să administreze/ salveze un oraș cangrenat, Gabriela Firea strănută de grija strategiilor din PSD (care încep să o ocolească) și caută cu disperare să ardă etapele parvenitismului politic.

paginile 4-5

ORNISS blochează MAI!

Greu de spus ce consilieri pe probleme de securitate națională or avea liderii coaliției de guvernare că, în timp ce „dă-i și luptă” cu statul paralel din toate pozițiile, încât vor ajunge cât de curând să încerce și un „69”, au uitat cu totul de „fabrica de paradisi” de la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat. Și iată că, după ce pe „feuda” lui Marius Petrescu încă nu îndrăznește să calce nici picior de control intern, acesta din urmă continuă să facă tot ceea ce poate doar băieții de la „Doi și un sfert” știu mai bine, și anume să se joace de-a Dumnezeu cu carierele celor din sistem, avansând sau fiind schimbat din funcție doar cine vor ei!

pagina 3

Mihai
Trăistariu,
în criză de
personalitate

Poza zilei

1€ ➔ 4.6578 lei
1\$ ➔ 3.9575 lei
1CHF ➔ 4.1276 lei

Bitcoin BTC ➔

\$ 6.597

Ripple XRP ➔

\$ 0,5166

Ethereum ETH ➔

\$ 233,13

59484905400171 0 6 1 8 4

OAMENI ȘI ISTORIE DE CENTENAR Unirea cu Banatul. Mai bine mai târziu decât niciodată

Primăria
Capitalei

Odată cu prăbușirea monarhiei dualiste, precum în toate celelalte teritorii aflate până atunci sub ocupație austro-ungară, și la Timișoara se ivește ocazia instaurării unei republici autonome. Ca atare, în toamna anului 1918 ia naștere Republica Bănățeană, subordonată guvernului din Budapesta, un demers în versiune șvabă menit să împiedice din fașă Unirea cu România. Statul multiethnic și multiconfesional sucombă rapid, la scurt timp după ce Banatul este invadat de unități militare sârbe. Pe 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia, se proclamă Unirea

Basarabiei, Bucovinei, Transilvaniei și Banatului cu Regatul României, însă în realitate adevărata unirea a Banatului cu celelalte provincii istorice românești va fi confirmată abia în august 1919, odată cu intrarea în Cetatea de pe Bega a dorobanților Armatei Regatului Unit al României, conduși de colonelul Virgil Economu. Și nu va fi vorba despre întreg Banatul, ci doar de partea răsăriteană a regiunii - vezi împărțirea ei în trei (Regatul Român - Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor - Ungaria), oficializată de Consiliul Puterilor Aliate de la Paris, nouă reven-

indu-ne aproape 2/3 din totalul suprafeței Banatului istoric, ceea ce astăzi numim județele Timiș, Caraș-Severin și Mehedinți. Este drept că multe zone preluate de sârbi erau și sunt în continuare locuite de etnici români, în ciuda asimilărilor și emigrărilor. De altfel, Ion I.C. Brătianu și patrioții locali precum Aurel Cosma, Miron Cristea (viitorul Patriarh al României), Valeriu Frențiu, Sever Bocu, Alexandru Morariu, Valeriu Braniște, Caius Brediceanu, Traian Novac și alții, au militat pentru acordarea României a întregii provincii, cu hotarele sale naturale Dunărea, Tisa

și Mureșul (conform tratatului din 4 august 1916, încheiat de către Regatul român cu marile puteri aliante), însă intervențiile lor au fost zadarnice. De altfel, acest refuz a reprezentat unul dintre motivele pentru care cel mai mare liberal al tuturor timpurilor, Ion I.C. Brătianu, avea să demisioneze din fruntea Guvernului României în septembrie 1919.

Material realizat în cadrul "București-Centenar" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic